

[Victor Larsen.]

Bevisligheder for, at det forholder sig saaledes som af mig fremsat. I Betænkningen over Lovforslaget om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, afgivet af Folketingsudvalget den 10. Maj 1933 — Rigsdagstidende, Tillæg B. for 1932—33 Sp. 2251, jeg beder om Formandens Tilladelse til et ganske kort Citat — staar der:

„Et Mindretal (Christmas Møller, A. C. D. Petersen, C. J. F. Sven) har stillet en Række Ændringsforslag, som imidlertid er blevet afvist af Socialministeren og Udvalgets Flertal. Ændringsforslagene Nr. 2, 10, 11 og 12 betyder, at den nugældende Refusionsordning, om Ændringsforslagene vedtages, opretholdes.“

— „den nugældende Ordning“, det var Ordningen af 1932. Jeg synes ikke, jeg behøver at uddybe dette nærmere. Saaledes ligger Landet, saaledes som jeg hele Tiden har sagt.

Naar det ærede Medlem saa svinger sig saa højt op som til at paastaa, at det var jo slet ikke det, der var Grunden til, at vi stemte imod Socialreformen, men Grunden var en helt anden, nemlig den, at vi var imod Amtsskatternes Nedsættelse, saa maa jeg virkelig bekymret spørge, hvorledes det ærede Medlem egentlig har det. I den gode Hukommelse, jeg ellers troede, det ærede Medlem har, synes jeg virkelig, at der her maa være et tomt Rum. Dette med Socialreformen skete jo i 1933, det er vi da formodentlig enige om, men allerede i 1926 stillede vi Konservative Forslag om Amtsskatternes Nedsættelse med 6 Mill. Kr. I 1927, 1928 og 1929 stillede vi fra konservativ Side i Landstinget paa ny Forslag gaaende ud paa, at Amtsskatterne nedsattes. Det vil sige, at Partiet Venstres Regering, det ærede Medlems Regering, i Tiden 1926—29 paa et hvilket som helst Tidspunkt kunde have nedsat Amtsskatterne som af os foreslaaet, men det ærede Medlems Parti gjorde det ikke. Dette er Sandheden om dette Forhold.

Angaaende Kronefaldet vil jeg kun sige, at det er jo til Dato det store Spørgsmaal, hvor egentlig de heldige Virkninger blev af. De forsvandt meget hurtigt, og for mange medførte det tværtimod aldeles overvejende uheldige Virkninger. Jeg tror slet ikke, det ærede Medlem i Dag vil ind paa et nyt Kronefald.

Partiets ene Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kjær, sluttede sig i et og alt til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Jeg har altsaa for saa vidt intet som helst at tilføje, men jeg vil dog gerne ogsaa nu, da jeg har Ordet anden Gang under disse Lovforslags Behandling, sige, selv maaske med Fare for at blive misforstaaet, at jeg tilsiger absolut velvillig Behandling af disse Lovforslag. Jeg mener, de er et Skridt fremad, et Skridt i den Retning, som ogsaa de Konservative ønsker at gaa. Der er ingen, der kan være i Tvivl om, at vi paa nogle af Omraaderne i Enkeltheder har andre Ønsker, men de ligger saa nær de Forslag, der her er stillet, at vi meget vel paa en lang, lang Række Omraader kan arbejde sammen, og ogsaa vil det. Jeg tilsiger absolut mit Partis velvillige Medvirkning til disse Lovforslags videre Behandling.

Jens Thomsen: Socialministeren udtalte angaaende Mangelen paa Arbejdskraft i Landbruget, at han troede, Gassen var gaaet af Ballonen. Det er naturligvis den letteste Maade at komme ud over et alvorligt Problem, at nægte dets Tilstedeværelse i det hele taget, men desværre er Ministerens Syn paa dette Punkt urigtigt. Jeg skal gerne gøre Ministeren den Indrømmelse, at maaske netop en stor Del af Arbejdsløsheden i Landbruget er foraarsaget af den manglende Betalingssevne i Landbruget.

Ministerens omtalte ogsaa, at de uheldige Forhold, som Ungdommen var kommet ind i, har Ungdommen ikke selv hele Skylden for. Deri er jeg fuldstændig enig med Ministeren, og i min Omtale af dette Spørgsmaal sagde jeg udtrykkelig, at det var ikke Ungdommen, der faldt for Fristelsen, der havde Hovedansvaret her, tværtimod, det er de Myndigheder, som bringer den ud i denne Fristelse. Men naar Ministeren og vi er enige om dette Spørgsmaal, saa skulde der egentlig ogsaa være Mulighed for at søge at finde Veje og Midler til at komme væk fra de usunde Forhold, som er herskende i Øjeblikket.

Ministeren sagde, at ogsaa Kommunerne har Adgang til at anvise Arbejde, som de arbejdsløse skal tage. Men Forholdet er jo det, at Kommunerne ingen Tilsyn har med Arbejdsløshedskontrollen, og Mini-